

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Compendium Summae seu Manualis Doct. Navarri

**Ávila, Esteban de
Azpilcueta, Martín de**

Lvgdvni, 1609

Inobedientia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41656

INOBIEDIENTIA. 397

Coniitium est *significatio facta presenti alicuius mali culpa vel pœna, vel defectus natura:* vt appellando furem cæcum. Improperium est *significatio beneficij tempore necessitatis ei collati.* Confunduntur tamen hæc nomina saepe. c. 18. num. 10.

Obiicere alicui presenti aliquod malū, quod fecit, licet rarō, fit absque peccato, nō tamen est, quando fit ratione correctionis. Si verō causa principalis sit ira, peccatum est & frequenter mortale. num. 11. 12.

Qui facit contumeliam alteri animo infamandi eum, committit duplex peccatum, scilicet contumeliæ, & detractionis. nu. 12.

Qui eodem impetu dicit alteri quatuor verba iniuriosa significantia diuersas iniurias, nempe quod sit fur, falsarius, hæreticus, adulter, peccat diuersa peccata. Idem si ter vel quater replicet verba significantia diuersas iniurias: iecus si significant eandem. Additum Nouo cap. 6. num. 18. circumstantia personæ offensæ, si sit pater vel superior est necessariō confitenda; non tamen si sit alius cognatus. additum in No. c. 14. n. 3.

INOBIEDIENTIA.

EST speciale vitium inclinans ad non faciendum quod iubetur, eo principaliter quod iubetur.

iubetur. At verò prout est vitium generale comprehendit omnes actus vitiorum, quibus non fit, quod iubetur, siue faciendo siue omittendo. cap. 23. num. 25.

Qui id quod ad veniale solū obligat, omittit facere, principaliter eo quod iubetur, peccat mort. Peccat mort. qui deliberatè omittit facere quod sibi iubetur, animo obligandi ad mortale, nesciens id sibi ab eo iuberi non posse. num. 35. etenim vt aliquis peccet peccato inobedienciæ transgrediendo præceptum, non requiritur quod sciat, iuberi sibi id non posse, satis est, vt dubitet de illo, debet tamè priusquam faciat, deponere tale dubium. num. 37.

Si tamen probabiliter crederet Superiorem per errorem iussisse aut non iururum fuisse, si veritatem sciret, non peccaret non parendo. num. 38.

I N Q V I E T V D O

Mentis.

A I N Q V I E T V D O mentis de se tantum est veniale, nisi ex aliqua circumstantia fiat mortalis. cap. 23. num. 76.

B I N Q V I S I T I O non potest fieri specialis contra aliquem nisi præcedente infamia. Nec